

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.64/2016/8. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2016. május 12. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

ítéletet:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Székesfehérvári Törvényszék 2015. év október hó 26. napján kelt 6.B.52/2015/7. számú ítéletét annyiban változtatja meg, hogy a vádlott pártfogó felügyeletét is elrendeli.

A másodfokú eljárásban felmerült összesen 14.265.- (tizennégyezer-kettőszázhatvanöt) forint bűnügyi költséget a vádlott köteles az állam részére megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Székesfehérvári Törvényszék 2015. év október hó 26. napján kelt 6.B.52/2015/7. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző és a (8) bekezdés szerint minősülő testi sértés büntetében, ezért 2 év végrehajtásában 5 évi próbaidőre felfüggesztett börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre ítélte. Megállapította, hogy a vádlott a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett a lefoglalt bűnjelről és kötelezte a vádlottat a felmerült bűnügyi költség viselésére.

Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére súlyosításért jelentett be fellebbezést.

Az elsőfokú ítéletet a vádlott és védője tudomásul vette.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.108/2016/1. számú átiratában a súlyosítás iránti fellebbezést fenntartotta.

Az ügyészség álláspontja szerint a törvényszék eljárása során nem követett el perrendi szabálysértés. A bizonyítékokat mérlegelése alapján megállapított tényállás megalapozott és az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének is eleget tett.

A másodfokú eljárásban irányadónak tekintendő tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére, cselekményét törvényesen minősítette.

A büntetés kiszabásakor az elsőfokú bíróság tévedett. A maximumban megállapított felfüggesztett szabadságvesztés nem igazodik kellően a vád tárgyává tett bűncselekmény tárgyi súlyához és a bűnösségi körülményekhez sem. Álláspontja szerint a bűnösségi körülmények közül nagyobb súllyal kell értékelni a vádlott önhibájából eredő ittas állapotát, azt továbbá, hogy motiválatlanul avatkozott a sértett és az 1. számú tanú nézeteltérésébe, ennek ellenére a sértettet kitartó szándékkal több óra eltéréssel ismét bántalmazta. Hangsúlyozta, hogy a vádlott büntetlen előélete csak kisebb mértékben vehető figyelembe enyhítő körülményként, mert bár a vádlott korábbi próbára bocsátása

eredménytelenül eltelt nem hagyható figyelmen kívül, hogy nem először kerül összeütközésbe a törvénnyel hasonló jellegű személy elleni erőszakos bűncselekmény elkövetése miatt.

Indítványozta, hogy az ítélet a törvényszék ítéletét változtassa meg, a kiszabott börtönbüntetés tartamát emelje fel és tiltsa el őt a közügyek gyakorlásától, a szabadságvesztés büntetés felfüggesztésére vonatkozó rendelkezés egyidejű mellőzésével, egyebekben az ítéletet hagyja helyben.

Bejelentette, hogy a nyilvános ülésen nem kíván részt venni.

A vádlott védője perbeszédében előadta, hogy az elsőfokú ítélet ellen nem jelentettek be fellebbezést, azonban nem értenek egyet azzal mindenben. Véleménye szerint az ügyészség a motiválatlan erőszakos cselekményként való minősítése iratellenes. Az elsőfokú bíróság a tényállás előzményeként rögzítette, hogy a sértett a vádlott barátjával konfliktusba került, majd a vádlott a barátját próbálta megvédeni, hangsúlyozta, hogy míg védence közepes, inkább kis testalkatú, addig a sértett nagy testalkatú. Nem öncélú bántalmazásról volt szó, továbbá nemcsak a vádlott és a sértett verekedett, hanem még további két személy is, továbbá védence nem emlékezett arra, hogy a sértettet fejbe rúgta volna. Hiányolta az ítéletből azt, hogy a vádlott jövedelméből nyugdíjas nevelőszüleit támogatja. Végrehajtandó szabadságvesztés kiszabását indokolatlannak tartotta. Az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A nyilvános ülésen felszólaló vádlott elmondta, nagyon sajnálja ami történt, a sértettől bocsánatot kér. Tagadta ugyanakkor, hogy a sértett fejét megrúgta volna és hangsúlyozta, hogy a barátja testi épségét féltette. Előadta azt is, hogy míg ő 175 cm magas és 72 kg, addig a sértett magassága 185 cm.

Elmondta továbbá, hogy beteg nevelőszüleivel egy háztartásban él.

A vádlott az utolsó szó jogán korábbi nyilatkozatait tartotta fenn.

Az ítélet a Be. 348. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt felülbírált. Ennek során megállapította, hogy a törvényszék a perrendi szabályokat maradéktalanul megtartotta.

Valamennyi a tényállás megállapítása szempontjából releváns bizonyítékot feltárt és értékelési körébe vont.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás mentes a Be. 351. § (2) bekezdés a-d./ pontjaiban írt hibáktól és hiányosságoktól, az csupán néhány ponton szorul az iratok tartalma alapján pontosításra, kiegészítésre.

A személyi részt az ítélet a kiegészíti azzal, hogy:

- a vádlott a vele együtt élő beteges, idős nevelőszülei ellátásához hozzájárul, nekik egyedüli támaszuk, mert további gyermekeik külföldön élnek (3.Bf.64/2016/8. számú jegyzőkönyv 2. oldal 5. bekezdés);

- a Székesfehérvári Városi Bíróság 2008. év augusztus hó 13. napján kelt és jogerős 8.B.1048/2008/2. számú ítéletével garázdaság vétsége és könnyű testi sértés vétsége miatt 2 évre próbára bocsátotta (3.Bf.64/2016/6.).

A tényállást az ítélet 4. oldal 5. bekezdésében írt mondat harmadik felét - fejét ért rúgás - kiegészíti azzal a mondatrészszel, hogy „vagy ököllel történő megütés” (nyomozati irat 151. oldal, 6.B.52/2015/7. számú jegyzőkönyv 14. oldal 4. bekezdés).

Továbbá a 4. oldal 5. bekezdését kiegészíti azzal, hogy az agyzúzódás egy rendbeli nagy erejű tompa jellegű, a jobb állkapocsnyakat ért erőbehatás következtében alakul ki (nyomozati irat 151. oldal, 6.B.52/2015/7. számú jegyzőkönyv 14. oldal 4-5. bekezdés)

Az így kiegészített tényállás képezte a Be. 352. § (2) bekezdés szerint a felülbírálat alapját.

Szemben a védői érveléssel az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat helyesen értékelte. A logika szabályainak megfelelően indokolta, hogy a vádlott és az 1. számú tanú ellentmondásos vallomását miért vetette el, illetőleg a sértettet és élettársát miért nyilvánította szavahihetőnek és vallomásaikra miért alapított tényállást. Helyesen fejtette ki, hogy a történet során a szereplők közül legkevesebb alkoholt fogyasztó a 2. számú tanú - a sértett élettársa - vallomásában a lényegét illetően ellentmondás nem volt, előadását a térfigyelő kamerák felvételei is alátámasztották.

A sértett sérülései vonatkozásában a sértett és élettársa által elmondottakat a keletkezési mechanizmust illetően az orvosszakértői vélemény is alátámasztja. Az elsőfokú bíróság az aggálytalannak minősített szakértői vélemény alapján állapította meg a sérülések gyógytartamát, rögzítve azt is, hogy az agyzúzódás lehetséges keletkezéséről megállapítottak - miszerint annak ököllel történő keletkezése nem kizárt - a szakértő véleményén alapul. Erre figyelemmel az ítélet indokolása kiegészítésre szorul a 8. oldal utolsó bekezdésének utolsó mondata az elsőfokú bíróság a fejét ért sérülést a rúgások egyikével indokolta, holott a szakvélemény alapján annak öklütéstől való keletkezése sem kizárt. Ugyancsak a szakvélemény tartalmazza azt a megállapítást, hogy az agyzúzódás közvetlen életveszélyes sérülés.

Az elsőfokú bíróság a megállapított tényállás alapján helyesen vont következtetést a vádlott szándékára is, a bántalmazás mérvéből, módjából a támadott testtájékot is figyelembe véve okszerű az a következtetés, hogy a vádlott a fejét ért rúgás következtében súlyos, életveszélyes sérülés elszenvedésének következményébe belenyugodva eshetőleges szándékkal hajtotta végre a cselekményt.

A cselekmény minősítését illetően az ítélet tábla a törvényszék álláspontjával maradéktalanul egyetértett, a vádlott cselekményét az elsőfokú bíróság helyesen minősítette életveszélyt okozó testi sértés büntettének (Btk. 164. § (1), (8) bekezdés).

A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság túlnyomó részt helyesen sorolta fel azzal, hogy enyhítő körülményként az eshetőleges szándékot, valamint a vádlott megbánó magatartását is figyelembe kell venni. Ezzel együtt a vádlottal szemben kiszabott 2 év tartamú szabadságvesztés büntetés arányos az elkövetett cselekmény tárgyi súlyával és a bűnösségi körülményekkel.

A vádlott jelen eljárás tárgyát képező esemény utáni életvitele, rendezett családi körülményei és az a tény, hogy az erkölcsi bizonyítvány szerint azóta más eljárás nem indult ellene arra engednek következtetni, hogy a büntetőeljárás tartama alatt szembesült magatartásának helytelenségével és következményeivel és a jövőben törvénytisztelő életmódot kíván folytatni. Ezért az ítélet tábla a törvényszékkel egyetértve a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztését indokoltnak tartja, figyelemmel arra is, hogy beteg nevelőszüleinek egyedüli támasza.

A másodfokú bíróság a törvénnyel már korábban is szembekerülő a vádlott korábbi kifogásolható életvezetése miatt a Btk. 69. § (1) bekezdés e./ pontja alapján elrendelte a felfüggesztés próbaidejére pártfogó felügyeletét, mert erre a bűnismétlés elkerülése érdekében szükség van.

A Btk. 71. § (1) bekezdése szerint a pártfogolt általános magatartási szabályként köteles:

- a./ a jogszabályban és a határozatban előírt magatartási szabályokat megtartani,
- b./ a pártfogó felügyelővel rendszeresen kapcsolatot tartani és
- c./ a pártfogó felügyelő részére az ellenőrzéshez szükséges felvilágosítást megadni.

A másodfokú bíróság felhívja a vádlott figyelmét, hogy a Btk. 87. § c./pontja értelmében a felfüggesztett büntetést végre kell hajtani, ha az elkövető a pártfogó felügyelet szabályait súlyosan megszegi.

Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

A fentiek szerint a másodfokú bíróság a törvényszék ítéletét a Be. 361. § szerinti nyilvános ülés keretében eljárva a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben annak helyes indokainál fogva a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárás során kirendelt védői díjjal felmerült bűnügyi költség viselésére az ítélet tábla a Be. 381. § (1) bekezdése alapján kötelezte a vádlottat.

A másodfokú ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 386. § zárja ki.

Budapest, 2016. év május hó 12. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kósa Zsuzsanna s.k. Dr. Sárecz Szabina Martina s.k.
előadó bíró bíró

A Székesfehérvári Törvényszék 2015. év október hó 26. napján kelt 6.B.52/2015/7. számú ítélete a Fővárosi Ítélet tábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.64/2016/8. számú ítéletében írt változtatással a mai napon jogerős és fel nem függesztett részében végrehajtható.

Budapest, 2016. év május hó 12. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelül:

bírósági ügyintéző